Kolosvár nov. 28. 858.

K. 513/137.

Válasz dec. 22.
858

Kedves barátom!

Ne vodálkozzál, hogy oly rég óta nem írtam neked. Ha az ember sok hányódás után egy kis tűzhelyre tesz szert, ha kifáradva hiu küzdelmeiben elvonul a világtól, ha annyi csalódása után legalább egy betelik: élvezni kívánja nyugalmát, szabadságát, boldogságát s könnyen elhanyagolja még legjobb barátait is. Ne vajnáld tőlem e három hónapot, tiz sulyos és kaipolláss az s ki tudja, hány szomoru napjuk kell még visszafizetnem.

A mint hilággi leveléből értem te még eggyébiránt is nehezteled reám. Ugy vagy meggyőződve, hogy angol Shakespeare-edet elvesztettem. Igaz, több könyvedet hoztam be Pestre egyszer-mással kötelés végett, az is igaz, hogy az utolsó csomagból nem vittem vissza, hanem egy részét - Blanche és Fidusi - Csengerynél hagytam, a másikat - egy ind gyermek Bérczynél, azonban angol Shakespeare-edre sehogy sem emlékszem. Könnyen megeshetik, hogy én tévedek, mert azon időben sok minden vette igénybe figyelmemet. Ugy tudom, Jánosom, horass Pfeiffer után egy az elvesztekhez hasonló kiadású Shakespeare-t; az árjegyzéket februar végén, midőn Pesten leszek, s téged is meglátogatlak, hiba nélkül kifizetem.

Egy valahogy kibékülve bátrabban mesélek egy részét irodalmi korrád. M Kolosvárt eddig hivatalos szerepemről tanitóbáik az iskolásait és költeményeiket. Mikteleneiben nekem is ezt kellett fölvennem. Elégé bánom, kimondhatlan rossz könyv. Azonban ez ében ma el nem vethetem, kurtitom, bővitem sivval pótlom a hogy lehet. Hanem a jövő ében szakszerüen elvalem s részletet adok ki. Ugy tudom, ~~mikor~~ te már

ével

1.

óta saját kéziratod szerint tanítsa. Ha kéziratodat számomra használat végett leiratnád, nagy jót tennél velem. Kérlek hát barátom írasd le kéziratodat február végére, midőn látogatásom alkalmával könnyen átvehetném s a leiratás arról eszközölhetném.

(Hát az én kedves komaasszonyom mit csinál? Mari szárnyon ölelj, én ezerszer csókolom kezét. Mind én, mind Mari nagyon sajnáljuk, hogy Pestről lejöttünkkor nem látogathattunk meg benneteket. A sok uti podgyász miatt lehetlen volt. Hát Lacci tud-e már fütyülni? Ölelvál ölelem, csókolom! Hiúsz embernek szabad az ügyesmi.

Az isten áldjon kedves Barátom.!)

barátod

Gyulai

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA